

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/112/2020
Identifikačné číslo spisu:	8114221601
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8114221601.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Komerční banka, a. s., so sídlom Na Příkopě 33, čp. 969, Praha 1, Česká republika, IČO: 45 317 054, právne zastúpeného Balcar, Polanský & Spol. s. r. o., advokátskou kanceláriou so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanému: 1/ JUDr. Ján Bodnár, správca konkurznej podstaty úpadcu SH TRADE, s. r. o., Košice, so sídlom Žriedlová 3, Košice, 2/., o určenie právneho dôvodu, výšky, poradia pohľadávky, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1Cbi/66/2014, o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. apríla 2018, č. k. 5CoKR/6/2016-449, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26. apríla 2018, č. k. 5CoKR/6/2016-449 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.03.2016, č. k. 1Cbi/66/2014-346 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 14.03.2016, č. k. 1Cbi/66/2014-346, rozhodol nasledovne:

„Súd určuje, že žalobca - Komerční banka, a. s., so sídlom Na Příkopě 33, čp. 969, 114 07 Praha 1, Česká republika, IČO: 45 317 054, je veriteľom inej, vykonateľnej pohľadávky proti úpadcovi SH TRADE, s.r.o., Košice, so sídlom Rhodyho 14, 085 01 Bardejov, IČO: 31 712 673, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov oddiel: Sro, vložka č. 24051/P vo výške 261 954 eura z Rámcovej zmluvy o odplatnom postúpení pohľadávok bez spätného postihu na postupcu č. 02/08/KE zo dňa 13.2.2008 uzatvorenej medzi spoločnosťou Midikov, s.r.o. ako postupcom a právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Komerční banka Bratislava, a.s. ako postupníkom, v znení neskorších dodatkov, a to Dodatku č. 1 k Rámcovej zmluve zo dňa 21.4.2008, Dodatku č. 2 k Rámcovej zmluve zo dňa 22.1.2009, Dodatku č. 3 k Rámcovej zmluve zo dňa 5.3.2009, Dodatku č. 4 k Rámcovej zmluve zo dňa 14.4.2009 a na základe Návrhu na uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2009, prihlásenej do konkurzu vedeného na majetok úpadcu pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1K/31/2012 prihláškou č. 1 a zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod č. 16 a v tomto rozsahu sa pohľadávka č. 1 zapísaná v konečnom zozname pohľadávok pod č. 16 považuje za

zistenú, vymáhateľnú a nespornú čo do právneho dôvodu, výšky a poradia.

Súd určuje, že právnym dôvodom pohľadávky žalobcu vo výške 261 954 eura prihlásenej do konkurzu vedenom na majetok úpadcu pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1K/31/2012 prihláškou č. 1 a zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod č. 16 je Rámcová zmluva o odplatnom postúpení pohľadávok bez spätného postihu na postupcu č. 02/08/KE zo dňa 13.2.2008 uzatvorená medzi spoločnosťou Midíkov, s.r.o. ako postupcom a právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Komerční banka Bratislava, a.s. ako postupníkom, v znení neskorších dodatkov, a to Dodatku č. 1 k Rámcovej zmluve zo dňa 21.4.2008, Dodatku č. 2 k Rámcovej zmluve zo dňa 22.1.2009, Dodatku č. 3 k Rámcovej zmluve zo dňa 5.3.2009, Dodatku č. 4 k Rámcovej zmluve zo dňa 14.4.2009 a Návrh na uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2009, ktorý bol prijatý dňa 22.12.2009.

Súd určuje, že výška pohľadávky žalobcu zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod č. 16 prihlásenej do konkurzu vedenom na majetok úpadcu pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1K/31/2012 prihláškou č. 1 je 261 954 eura.

Súd určuje, že žalobca je veriteľom inej vykonateľnej pohľadávky proti úpadcovi SH TRADE, s. r. o., Košice, so sídlom Rhodyho 14, 085 01 Bardejov, IČO: 31 712 673, zapísaným v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov oddiel: Sro, vložka č. 24051/P vo výške 843 885,29 eura z Rámcovej zmluvy o poskytovaní finančných služieb č. 07/09/KE zo dňa 8.4.2009 v znení jej neskorších dodatkov, a to Dodatku č. 1 zo dňa 24.6.2009 a Dodatku č. 2 zo dňa 12.11.2009, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Komerční banka Bratislava, a.s. ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom a žiadosti úpadcu o čerpanie revolvingového úveru, registračné číslo žiadosti 12/07/KE, zo dňa 22.2.2010, potvrdenej schválením tejto žiadosti Komerční bankou Bratislava, a.s., zo dňa 22.2.2010, prihlásenej do konkurzu vedeného na majetok úpadcu pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1K/31/2012 prihláškou č. 2 a zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod č. 17 a v tomto rozsahu sa pohľadávka považuje za zistenú, vymáhateľnú a nespornú čo do právneho dôvodu, výšky, poradia, zabezpečenia a poradia zabezpečovacieho práva.

Súd určuje, že právnym dôvodom pohľadávky žalobcu vo výške 843 885,29 eura prihlásenej do konkurzu vedenom na majetok úpadcu pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1K/31/2012 prihláškou č. 2 a zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod č. 17 je Rámcová zmluva o poskytovaní finančných služieb č. 07/09/KE zo dňa 8.4.2009 v znení jej neskorších dodatkov, a to Dodatku č. 1 zo dňa 24.6.2009 a Dodatku č. 2 zo dňa 12.11.2009 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Komerční banka Bratislava, a.s. ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom a žiadosť úpadcu o čerpanie revolvingového úveru, registračné číslo žiadosti 12/07/KE, zo dňa 22.2.2010, potvrdená schválením tejto žiadosti Komerční bankou Bratislava, a.s., zo dňa 22.2.2010.

Súd určuje, že výška pohľadávky žalobcu prihlásenej do konkurzu vedenom na majetok úpadcu pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1K/31/2012 prihláškou č. 2 a zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod č. 17 je 843 885,29 eura.

Súd určuje, že pohľadávka žalobcu vo výške 843 885,29 eura, prihlásená do konkurzu vedeného na majetok úpadcu pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1K/31/2012 prihláškou č. 2 a zapísaná v konečnom zozname pohľadávok pod č. 17 je zabezpečená vo výške 843 885,29 Eur záložným právom k pohľadávkam úpadcu v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 07/09/KE/01 zo dňa 8.4.2009, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Komerční banka Bratislava, a.s. ako záložným veriteľom a úpadcom ako záložcom, v znení Dodatku č. 1A zo dňa 24.6.2009 a Dodatku č. 2A zo dňa 6.7.2009 a Zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 07/09/KE/02 zo dňa 24.6.2009, uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Komerční banka Bratislava, a.s. ako záložným veriteľom a úpadcom ako záložcom; záložné prvá k pohľadávkam podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 07/09/KE/01 zo dňa 8.4.2009 vzniklo jeho registráciou v Notárskom centrálnom registri záložných práv (NCRzp) dňa 9.4.2009, sp. zn. NCRzp: 7629/2009 v znení zmeny zo dňa 25.6.2009, sp. zn. NCRzp: 14831/2009,

zmeny zo dňa 9.7.2009, sp. zn. NCRzp: 16052/2009 a zmeny zo dňa 22.6.2011, sp. zn. NCRzp: 11485/2011 a záložné právo k pohľadávkam podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 07/09/KE/02 zo dňa 24.6.2009 vzniklo jeho registráciou k pohľadávkam č. 07/09/KE/02 zo dňa 24.6.2009 vzniklo jeho registráciou v Notárskom centrálnom registri záložných práv (NCRzp) dňa 25.6.2009, sp. zn. NCRzp: 14832/2009 v znení zmeny zo dňa 20.6.2011, sp. zn. NCRzp: 11311/2011 a v tomto rozsahu sa táto pohľadávka a jej zabezpečenie, právny dôvod zabezpečenia, výška zabezpečenia, poradie zabezpečovacieho práva a predmet zabezpečovacieho práva považujú za zistené a nesporné.

Súd určuje, že výška zabezpečenia pohľadávky navrhovateľa prihlásenej do konkurzu vedenom na majetok úpadcu pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1K/31/2012 prihláškou č. 2 a zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod č. 17 je 843 885,29 eura.

Súd určuje, že predmetom zabezpečenia pohľadávky žalobcu vo výške 843 885,29 eura, prihlásenej do konkurzu vedeného na majetok úpadcu pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1K/31/2012 prihláškou č. 2 a zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod č. 17 sú podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 07/09/KE/01 zo dňa 8.4.2009 v znení Dodatku č. 1A zo dňa 24.6.2009 a Dodatku č. 2A zo dňa 6.7.2009, tvoria všetky existujúce a všetky budúce obchodné pohľadávky úpadcu ako záložcu do lehoty splatnosti a najviac 30 dní po lehote splatnosti (ďalej len „záloh" alebo „obchodná pohľadávka"), ktoré záložca ku dňu uzatvorenia Zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 07/09/KE/01 zo dňa 8.4.2009, v znení Dodatku č. 1A zo dňa 24.6.2009 a Dodatku č. 2A zo dňa 6.7.2009 (ďalej len „Záložná zmluva") eviduje vo svojom účtovníctve a ktoré záložca v budúcnosti počas trvania Záložnej zmluvy nadobudne voči vybraným odberateľom, najmä: OFZ, a.s., Istebné 027 53, IČO: 36 389 030, Huta CELZA - Ostrowiec Sp. Z.o.o. PL, Ul. Samsonowicza 2, 27-400 Ostrowiec, Poľsko, NIP: 527-23-12-319, Giga „Spółka z ograniczona odpowiedzialnościa, Ul. J.Sobieskiego 43, 32-522 Plaza, Poľsko, VAT: PL6282118476, IMPEXZLOM Sp.j., Ul. Samsonowicza 15, 27-400 Ostrowiec SW, Poľsko, NIP: 661-02-00-812, CMC Zawiercie S.A., ul. Pilsudskiego 82, 42-400 Zawiercie, Poľsko, NIP: 649-00-01-173, Mazak Limited, Willenhall Lane, Bloxwich Walsall, West Midlands, WS3 2XN, United Kingdom, Reg. Vát. No." SK4020119686, MAZAK SLOVAKIA, s.r.o., Žižkova 6, 040 01 Košice, IČO: 35 800 011, nkt cables Vrchlabí k.s., člen skupiny NKT, Českých bratří 509, 543 14 Vrchlabí, Česká republika, IČO: 46 504 753, P.P.H., Bekaert Hlohovec, a.s., Mierová 2317, 920 28 Hlohovec, IČO: 36 234 052, ALKOR SP. J., Ofiar Katynia 17, 37-700 Przemysl, Poľsko, PL7951458765, PRAGOMETAL spol. s r.o., Pražská 600, 252 10 Mníšek pod Brdy, Česká republika, IČO: 41 190 157, CAMARO METALL AG, Hinterer Steisteg 5, P.O.Box 636, CH-6431 Schwyz, Holandsko a voči ďalším odberateľom podľa výberu záložného veriteľa (ďalej len „poddĺžníkom").

Súd určuje, že predmet zabezpečenia pohľadávky žalobcu vo výške 843 885,29 Eur, prihlásenej do konkurzu vedeného na majetok úpadcu pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 1K/31/2012 prihláškou č. 2 a zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod č. 17 podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 07/09/KE/02 zo dňa 24.6.2009 tvoria obchodné pohľadávky záložcu (ďalej len „záloh" alebo „obchodná pohľadávka"), ktoré záložca ku dňu uzatvorenia Zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 07/09/KE/02 zo dňa 24.6.2009 ďalej len „Záložná zmluva 2), eviduje vo svojom účtovníctve a ktoré záložca v budúcnosti počas trvania Záložnej zmluvy 2 nadobudne voči svojmu odberateľovi: NPA Skawina Sp.z.o.o., ul. Pilsudskiego 23, 32-0550 Skawina, Poland, NIP: 6652520964, Poľsko (ďalej iba „poddĺžníkom"), na základe Zmluvy č. SHT-Z-005/09 zo dňa 22.1.2009 na dodávku komodity: AIA8-slabs.Zn max 0,01.

Súd určuje, že záložné právo k pohľadávkam úpadcu vzniklo s nasledovnou identifikáciou: deň registrácie 9.4.2009, čas registrácie 10:05:40 s dodatkom „presný čas vzniku zabezpečovacieho práva; záložné právo k pohľadávkam: deň registrácie 25.6.2009, čas registrácie 16:36:09 s dodatkom „presný čas vzniku zabezpečovacieho práva".

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 4 045,64 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 3 615,78 eura a náhrady nákladov

na cestovné vo výške 429,86 eura, a to do 3 dní od dňa právoplatnosti tohto rozsudku."

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že uznesením zo dňa 07.04.2014, sp. zn. 1K/31/2012, Okresný súd Prešov začal konkurzné konanie voči dlžníkovi SH TRADE s.r.o. Košice, so sídlom Rhodyho 14, 085 01 Bardejov, IČO: 31 712 673. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.07.2014 a zverejnené bolo v Obchodnom vestníku pod č. OV 72/2014 dňa 14.04.2014.

3. Žalobca si v rámci konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu prihlásil prihláškami zo dňa 20.05.2014 dve pohľadávky a to pohľadávku č. 1 vo výške 261.954,- Eur a pohľadávku č. 2 vo výške 843.885,29 Eur. Vtedajšia správkyňa konkurznej podstaty zapísala pohľadávku č. 1 v konečnom zozname pohľadávok pod č. 16 a pohľadávku č. 2 v konečnom zozname pohľadávok pod č. 17. Listom z 02.07.2014 vtedajšia správkyňa konkurznej podstaty úpadcu oznámila žalobcovi popretie pohľadávok čo do poradia, výšky, právneho dôvodu, zabezpečenia zabezpečovacím právom a sumy.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že „žalovaný v 2. rade priznal v rámci reštrukturalizácie žalobcovi právo na uspokojenie vo výške 12,7 % prihlásených nezabezpečených pohľadávok, pričom ich výška a splatnosť jednotlivých splátok bola uvedená v splátkovom kalendári. Úpadca bol v zmysle reštrukturalizačného plánu povinný navrhovateľovi štvrťročne poukazovať platby z výnosov zo svojej činnosti v sume kvartálnej splátky vo výške 1 663,41 Eur najneskôr k dátumom 31.3., 30.6., 30.9 a 31.12 v rokoch 2012-2016. Podľa názoru žalovaného v 2. rade bola pohľadávka č. 1 vyporiadaná, avšak žalobca žiadne plnenie ku dňu 7.9.2012 od úpadcu za účelom splnenia kvartálnych splátok neprijal a navyše popretie pohľadávky č. 1 nebolo správcom konkurznej podstaty riadne odôvodnené a zmätočné. Odôvodnenie bolo iba rámcové a preto je nepreskúmateľné, hoci je zrejmé, že ide o nezabezpečenú pohľadávku. Právna predchodkyňa žalovaného v 1. rade poukazovala na zánik pohľadávky č. 1, ako aj pohľadávky č. 2, a to započítaním ku dňu 7.9.2012, avšak žalobcovi neboli doručené oznámenia úpadcu o započítaní záväzkov ku dňu 7.9.2012."

5. Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa ustanovenia § 32, § 138 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR"), § 580 ods. 5, § 151a, § 151i, § 151m,b ods. 2,3,4, §559 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

6. V nadväznosti na citované ustanovenia mal za to, že popretie pohľadávok zo strany správcu konkurznej podstaty a veriteľa ako žalovaného v 2. rade nebolo dôvodné, keďže v konaní nepreukázali zánik pohľadávok započítaním. Zánik sporných pohľadávok započítaním nebol preukázaný ani prejavom vôle a ani preukázaním doručenia oznámenia o započítaní pohľadávok úpadcovi (správne „žalobcovi"; poznámka odvolacieho súdu). Zdôraznil, že pohľadávky, ktoré sú predmetom sporu boli predtým uplatnené v reštrukturalizačnom konaní vedenom pod sp. zn. 2R/11/2010, kde sporné neboli a boli riadne priznané a následne aj schválené reštrukturalizačným plánom. Stotožnil sa s tvrdením žalobcu, že poddlžník po oznámení a preukázaní záložného práva k pohľadávkam si plní naďalej svoje povinnosti voči veriteľovi - záložcovi, avšak po oznámení a preukázaní záložného práva dochádza k zmene platobného miesta. Podstatou doručenia oznámenia o vzniku záložného práva k pohľadávkam teda nie je zmena veriteľa, ale len zmena platobného miesta. Záložná zmluva medzi žalobcom a úpadcom ohľadne predmetu zálohu sa nemení. Súd prvej inštancie preto považoval žalobu za dôvodnú a v celom rozsahu jej vyhovel.

7. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdom prvej inštancie v nadväznosti na Vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z.

8. Na odvolanie žalovaného v 2. rade Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd") napadnutým rozsudkom z 26. apríla 2018, č. k. 5CoKR/6/2016-449 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie") zo 14. marca 2016, č. k. 1Cbi/66/2014-346 a žalobcovi proti žalovanému v 2. rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Súčasne vyslovil, že náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade sporovým stranám nepriznáva.

9. Odvolací súd pri svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, keďže rozsah zisteného skutkového stavu považoval za dostatočný a z neho vyvedené právne závery za správne, v dôsledku čoho sa s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnil. Postupom v súlade s ust. § 387 ods. 2 C. s. p. sa v odôvodnení svojho rozsudku obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov odvolaním napadnutého rozhodnutia, pričom na zdôraznenie

správnosti rozhodnutia, reagujúc na odvolacie námietky doplnil, že úpadca nepreukázal doručenie započítania uvedených údajných pohľadávok do dispozičnej sféry žalobcu. Dôkazné bremeno v tomto smere bolo na žalovaných, ktorí ho neuniesli. Poukazujúc na vykonané dokazovanie odvolací súd posúdil prejav úpadcu smerujúci k započítaniu ako neúčinný. Pre úplnosť poznamenal, že úpadca sa neriadil zásadou *vigilantibus leges sunt scriptae* (zákony sú napísané pre bdelych) ak nebol dôsledný pri tvrdenom doručovaní započítania do dispozičnej sféry žalobcu. Na tomto základe konštatoval správnosť záverov napadnutého rozsudku, výsledkom ktorých bolo vyhovieť žalobe v celom rozsahu.

10. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal 3. septembra 2018 žalovaný 2/ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., pričom dovolací dôvod videl v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Dovolateľ právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vymedzil tak, „či sa vzťahujú na platnosť doručenia započítania pohľadávok ustanovenia Civilného sporového poriadku, ktorý upravuje doručovanie týkajúce sa len zásielok odosielaných súdom na právnu sféru mimo súdnictva.“

12. Právny záver Krajského súdu v bode 30 napadnutého rozsudku, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že úpadca nepreukázal doručenie započítania uvedených údajných pohľadávok do dispozičnej sféry žalobcu, keďže podacie listky a doručienky neboli predložené v origináli, ale v kópiách a neobsahujú údaj, z ktorého by bolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, že predmetom doručovania boli zápočty úpadcu, a že sa stotožňuje s argumentáciou žalobcu týkajúcou sa náležitosti doručienky potrebných pre ich posúdenie ako verejnej listiny v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR (aj NS ČR 2 Cdon 619/96, 30 Cdo 2537/2000, 21 Cdo 2371/2000, KS BA 4 Cob 118/96), je podľa dovolateľa v rozpore s rozhodnutím dovolacieho súdu vyjadreným v rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.04.2007, sp. zn. 1ObdoV/63/2005. Najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí judikoval, že „doručenie možno uskutočniť aj tak, že písomná pozvánka za účelom jej doručenia bude odovzdaná na poštu. Ak odosielateľ zvolí tento spôsob doručovania, potom toto doručovanie sa riadi právnymi predpismi, ktorými je upravené doručovanie poštou (napr. poštový poriadok) a je len na odosielateľovi, či požiada poštu, aby zásielku doručila adresátovi doporučené alebo iným spôsobom. Z uvedeného vyplýva, že na platnosť tohto doručenia sa nemôžu vzťahovať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý upravuje doručovanie týkajúce sa len zásielok odosielaných súdom.“

13. Dovolateľ má za to, že ustanovenia procesného kódexu nie sú všeobecne použiteľné na právne vzťahy tradične zaradované k tzv. súkromnému právu, a ktorý upravuje spornú materiu započítavania pohľadávok. Tvrdenie konajúceho súdu v tomto smere považuje dovolateľ za účelové, pretože 43 ods. 3 O.s.p., ako aj podľa § 111 ods. 1 C. s. p., ktoré určujú že doručienka sa považuje za verejnú listinu, sa výhradne vzťahujú na doručovanie súdnych písomností do vlastných rúk strán konania. V tejto súvislosti je prevzaté právnej argumentácie žalobcu, že zásielka do vlastných rúk má obsahovať špecifikáciu doručovanej písomnosti, s odkazom na § 144 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy, a z tohto dôvodu považovať doručienku za nezákonnú, podľa dovolateľa arbitrárne, pretože vyhláška o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy, ako vplýva už z jeho označenia upravuje základné pravidlá a zásady vnútornej organizácie súdu a jednotlivých organizačných útvarov súdu vrátane organizácie práce, úloh zamestnancov súdu pri výkone súdnictva a pri správe súdu, a nie tretích osôb, mimo súdnictva.

14. Uvedené právne závery Krajského súdu sú podľa dovolateľa právne neudržateľné aj z toho dôvodu, že žalobca vo vyjadrení zo dňa 26.04.2016 uviedol, že mu bolo doručené len oznámenie úpadcu o započítaní záväzkov a pohľadávok ku dňu 30.04.2012 (vrátane prílohy č. 1), ktoré sa týka časti nezabezpečenej pohľadávky č. 1 a oznámenie o započítaní záväzkov a pohľadávok úpadcu ku dňu 10.07.2012 (vrátane prílohy č. 1), ktoré sa týka zabezpečenej pohľadávky č. 2. Z uvedeného podľa dovolateľa jednoznačne vyplýva, že bola splnená podmienka, aby sa oznámenie o započítaní dostalo do sféry dispozície druhého účastníka.

15. Dovolateľ preto uzavrel, že v prejednávanom spore bolo jednoznačne preukázané, že právne účinky kompenzácie nastali, pretože oznámenie o započítaní sa dostalo do sféry dispozície druhého účastníka, a ten sa podľa svojho vyhlásenia oboznámil s jeho obsahom. Dovolateľ dodal, že v ustanovení § 580

Občianskeho zákonníka, ale ani v žiadnom inom ustanovení nie je uvedené akým konkrétnym spôsobom je potrebné zaslať a doručiť oznámenie o započítaní pohľadávok. Teda toto doručenie možno uskutočniť aj tak, že oznámenie o započítaní pohľadávok za účelom jeho doručenia bude odovzdaná na poštu. Ak odosielateľ zvolí tento spôsob doručovania, potom toto doručovanie sa riadi právnymi predpismi, ktorými je upravené doručovanie poštou (napr. doporučené alebo iným spôsobom. Z uvedeného vyplýva, že na platnosť tohto doručenia sa poštový poriadok) a je len na odosielateľovi, či požiadá poštu, aby zásielku doručila adresátovi nemôžu vzťahovať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý upravuje doručovanie týkajúce sa len zásielok odosielaných súdom.

16. Keďže na platné započítanie sa vyžaduje prejav vôle (či už jednostranný alebo dvojstranný) smerujúci k započítaniu podľa dovolateľa mal Krajský súd v Prešove jednoznačne a zrozumiteľne vysvetliť z akého dôvodu sa rozhodol aplikovať Výhlášku Ministerstva spravodlivosti 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy, a jej nerešpektovanie považovať za tak závažné, že poprie výslovný prejav žalobcu, že mu boli zásielky doručené.

Žalovaný 2/ preto navrhuje, aby dovolací súd uznesením zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove spolu s rozsudkom Okresného súdu Prešov a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

17. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 5. novembra 2018 elektronickými prostriedkami označeným ako „dovolanie - spísané advokátom JUDr. Petrom Bakom“ žalovaný 2/ doplnil dovolanie o ďalšie dovolacie dôvody. Prípustnosť dovolania odôvodnil s poukazom na ust. § 420 písm. f/ C. s. p. a zároveň na ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. a eventuálne podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ alebo c/ C. s. p. Dovolací súd v danej súvislosti poznamenáva, že dvojmesačná lehota na podanie dovolania, počítanej od doručenia rozhodnutia žalovanému 2/ (pozn. žalovaný 2/ prostredníctvom právneho zástupcu prevzal rozsudok odvolacieho súdu dňa 2. júla 2018), uplynula dňa 3. septembra 2018 [(nasledujúci pracovný deň (§ 121 ods. 4 C. s. p.)). Keďže dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (434 C. s. p.), pričom dovolateľ bol riadne poučený v odvolacom konaní o povinnosti byť v odvolacom konaní zastúpený advokátom (§ 429 C. s. p.) a z podania je zrejmé, že doplnenie dôvodov dovolania bolo súdu prvej inštancie predložené zjavne po uplynutí lehoty na podanie dovolania, dovolací súd preto na uvedené podanie neprihliadal.

18. Žalobca navrhol dovolanie žalovaného 2/ odmietnuť z dôvodu, že nie je prípustné. Dodal, že judikatúra uvedená v dovolaní je na daný spor irelevantná, pretože sa netýka dôvodu, pre ktorý súdy žalobnému návrhu vyhoveľi. Žalobca je názoru, že žalovaný 2/ v dostatočnej miere neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že žalobcovi doručil zuapočítacie prejavy vôle.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením zo dňa 29. januára 2020, č. k. 50Bdo/59/2019-523 dovolanie žalovaného 2/ odmietol s tým, že žalobca má voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 5. novembra 2020, č. k. II. ÚS 348/2020-75 odmietajúce uznesenie dovolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že právne posúdenie plnomocenstva „na podávanie opravných prostriedkov“ dovolacím súdom v okolnostiach posudzovanej veci nie je správne, pretože plnomocenstvo zo dňa 16. júna 2015 zodpovedá požiadavkám riadne udeleného plnomocenstva žalovaným 2/ advokátovi i na zastupovanie v odvolacom konaní, ktoré nebolo vypovedané ani žalovaným 2/ ani advokátom.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po vrátení veci Ústavným súdom Slovenskej republiky viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného 2/ je dôvodné a napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

21. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

22. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia expressis verbis vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho

súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 C. s. p. (rovnako aj I. ÚS 438/2017).

23. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

24. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

25. Dovolanie je odôvodnené § 421 ods. 1 C. s. p., teda tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).

26. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

27. Podľa § 428 C. s. p., dovolateľ musí v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

28. Súd rozhodujúci o dovolaní nepreskúma správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to už len z toho dôvodu, že v konaní o tomto oprávnom prostriedku nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy; na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu totiž nemá možnosť dôkazy sám vykonávať (§ 442 C. s. p.).

29. Dovolací súd uvádza, že právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., sa rozumie otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení. Zároveň právnou otázkou (od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu) je potrebné koncipovať jednak spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., no zároveň aj dostatočne všeobecným spôsobom tak, aby vôbec bolo možné konštatovať, že vo vzťahu ku konkrétnej otázke skutočne existuje alebo neexistuje ustálená/rozdielna rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Tento záver vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. apríla 2020, sp. zn. III. ÚS 123/2020, podľa ktorého už zo samotného znenia § 421 C. s. p. je možné vyvodíť, že vzhľadom na skutočnosť, že od vymedzenia právnej otázky sa odvíja dovolací prieskum, a to v rozsahu, či sa od nej odvolací súd v rámci jej vyriešenia odklonil, riešil ju rozdielne alebo ju ešte neriešil, je pri jej formulácii nevyhnutný predpoklad jej „zovšeobecnenia“.

30. Dovolateľ právnou otázkou, od vyriešenia ktorej záviselo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vymedzil tak, „či sa vzťahujú na platnosť doručenia započítania pohľadávok ustanovenia Civilného sporového poriadku, ktorý upravuje doručovanie týkajúce sa len zásielok odosielaných súdom na právnu sféru mimo súdnictva.“ Ďalšou právne významnou otázkou bola podľa dovolateľa tá, „či je možné považovať právny úkon obsahujúci prejav započítania za neúčinný z dôvodu, že nebol doručený v súlade s Civilným sporovým poriadkom, napriek tomu, že na základe vyhlásenia adresáta bol doručený do jeho dispozičnej sféry?“

31. K nastoleným právnym otázkam dovolateľ uviedol, že ustanovenia procesného kódexu nie sú všeobecne použiteľné na právne vzťahy tradične zaradované k tzv. súkromnému právu, a ktorý upravuje spornú materiu započítavania pohľadávok. Závery krajského súdu sú podľa dovolateľa právne

neudržateľné aj z toho dôvodu, že žalobca vo vyjadrení zo dňa 26.04.2016 uviedol, že mu bolo doručené len oznámenie úpadcu o započítaní záväzkov a pohľadávok ku dňu 30.04.2012 (vrátane prílohy č. 1), ktoré sa týka časti nezabezpečenej pohľadávky č. 1 a oznámenie o započítaní záväzkov a pohľadávok úpadcu ku dňu 10.07.2012 (vrátane prílohy č. 1), ktoré sa týka zabezpečenej pohľadávky č. 2. Z uvedeného podľa dovolateľa jednoznačne vyplýva, že bola splnená podmienka, aby sa oznámenie o započítaní dostalo do sféry dispozície druhého účastníka.

32. Dovolací súd prioritne zdôrazňuje, že preskúmaním (ne)správnosti právneho posúdenia doručenia započítacích prejavov odosielateľa do dispozičnej sféry ich adresáta nezasahuje do skutkových záverov súdov nižších inštancií, no subsumovanie skutkových okolností do právneho záveru o vyvolaní účinkov sledovaných započítaním je nevyhnutne potrebné, keďže sa iným spôsobom právne posúdenie zániku pohľadávok ich započítaním nedá vyvodiť. V tejto súvislosti dovolací súd odkazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 210/2021, podľa ktorého „odpovede na súčasné a budúce právne otázky sa netvoria len formulovaním abstraktných právnych viet bez vzťahu na konkrétny skutkový vzťah, ale aj na množstvom na seba nadväzujúcich odpovedí na právne posúdenie rôznych konkrétnych skutkových stavov z pohľadu relatívne neurčitých zákonných pojmov, ktorým je aj aplikovaná neurčitosť či nezrozumiteľnosť právneho úkonu ako dôvodu jeho neplatnosti“.

33. Dovolací súd vzhľadom na uvedené závery odvolacieho súdu konštatuje, že konajúce súdy určovali dôvod, výšku a poriadie predmetných pohľadávok zapísaných do konečného zoznamu pohľadávok, kedy dospeli k záveru, že tieto sa považujú za zistené, keďže nebol preukázaný ich zánik započítaním zo strany úpadcu. Prioritnou právnou otázkou prejednávaného sporu, ktorá tvorí prejudiciálne posúdenie konajúcimi súdmi bolo z tohto dôvodu preukázanie doručenia započítania adresátovi, a to do jeho dispozičnej sféry, kedy nastávajú právne následky tohto právneho úkonu.

34. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

35. Z hľadiska právnych následkov započítania dotknutých pohľadávok ako jednostranného právneho úkonu, ktoré neboli adresátom prevzaté (žalobcom), je potrebné poukázať na skutočnosť, že doručovanie jednostranných právnych úkonov sa vo všeobecnosti spravuje ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je založené na tzv. „teórii dôjdenia“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.01.2011, sp. zn. 5Cdo/129/2010). Pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné prevzatie doručovanej písomnosti adresátom, kedy sa faktické doručenie spravuje aj tzv. „fikciou doručenia“. Účinnosť doručovaného jednostranného hmotnoprávneho úkonu v podobe započítania pohľadávok ako súkromnoprávneho vzťahu predpokladá, že prejav vôle dôjde do sféry adresáta, resp. dispozície - objektívnej možnosti neprítomnej osoby oboznámiť sa s obsahom jej adresovaného právneho úkonu.

36. V prejednávanom spore žalobca okrem iného namietol, že úpadca nepreukázal doručenie započítania uvedených pohľadávok do jeho dispozičnej sféry. Následne krajský súd uzavrel, že podacie lístky a doručienky neboli v rámci súdneho konania predložené v origináli, ale v kópiách a neobsahujú údaj, z ktorého by bolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, že predmetom doručovania boli zápočty úpadcu. Týmto konštatovaním dospel odvolací súd k záveru, že úpadca neunesol dôkazné bremeno o doručení započítaní dotknutých pohľadávok.

37. Dovolací súd zdôrazňuje, že v prípade sporu o doručení písomnosti dôkazné bremeno o doručení zaťažuje odosielateľa. Ak žalobca ako adresát namietol doručenie započítania do jeho dispozičnej sféry bolo úlohou konajúcich súdov prešetriť, či došlo k doručeniu predmetných zápočtov. V tejto súvislosti dovolací súd zo spisu zisťuje, že vo vyjadrení žalobcu zo dňa 26.04.2016 (č. l. 387 spisu) sa uvádza, že „mu bolo doručené len oznámenie úpadcu o započítaní záväzkov a pohľadávok ku dňu 30.04.2012 (vrátane prílohy č. 1), ktoré sa týka časti nezabezpečenej pohľadávky č. 1 a oznámenie o započítaní záväzkov a pohľadávok úpadcu ku dňu 10.07.2012 (vrátane prílohy č. 1), ktoré sa týka zabezpečenej pohľadávky č. 2.“

38. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že tento považoval okrem iných aj zápočty zo dní 30.04.2012 a 10.07.2012 za neúčinné, nakoľko nebolo preukázané, že by sa tieto do dispozičnej sféry žalobcu dostali, pretože z obsahu kópií podacích lístkov a doručení nebolo možné zistiť špecifikáciu doručovanej písomnosti. Takéto právne posúdenie doručenia započítania záväzkov a pohľadávok úpadcu ku dňu 30.04.2012 (vrátane prílohy č. 1), ktoré sa týka časti nezabezpečenej pohľadávky č. 1 a oznámenie o započítaní záväzkov a pohľadávok úpadcu ku dňu 10.07.2012 (vrátane

prílohy č. 1), ktoré sa týka zabezpečenej pohľadávky č. 2, nie je správne vzhľadom na prejav žalobcu, ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 26.04.2016 (č. l. 387 spisu) doručenie týchto započítaní do jeho dispozičnej sféry potvrdil. Doručenie jednostranného hmotnoprávneho úkonu v podobe započítania pohľadávok ako súkromnoprávneho vzťahu týmto vyvolalo sledované právne účinky, pretože tieto zápočty sa v zmysle vyhlásenia žalobcu do jeho dispozičnej sféry dostali, čím je naplnená tzv. „teória dôjdenia“ a s ňou súvisiaca účinnosť vyvolania sledovaných právnych následkov doručenia jednostranných právnych úkonov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.01.2011, sp. zn. 5Cdo/129/2010). V prípade týchto zápočtov sa javí právne posudzovanie vyvodzované v zmysle predložených podaní lístkov a doručení za nadbytočné.

39. Právne posúdenie doručenia oznámení a započítaní záväzkov a pohľadávok ku dňu 30.06.2012 a 07.09.2012 uzavreli konajúce súdy tým, že na námietku žalobcu ohľadom ich doručení do jeho dispozičnej sféry nedoložil úpadca také dôkazy, ktorými by bolo možné dospieť k záveru, že predmetom doručovania boli zápočty úpadcu ku dňu 30.06.2012 a 07.09.2012. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožnil s argumentom žalobcu, že náležitosti doručenia potrebných pre ich posúdenie ako verejnej listiny je potrebné vykonať v súlade s ním uvedenou judikatúrou.

40. V prípade doručenia oznámení a započítaní záväzkov a pohľadávok ku dňu 30.06.2012 a 07.09.2012 bolo preukázanie obsahu doručovaných zásielok na strane odosielateľa, resp. úpadcu, ktorý ich doručenie dokazovaním pred konajúcimi súdmi nevedel preukázať. Ak takúto námietku adresát týchto právnych úkonov v konaní namietol, pričom nepotvrdil ich doručenie ako v prípade pohľadávok ku dňu 30.04.2012 a 10.07.2012 /viď vyššie v spojení s vyjadrením žalobcu zo dňa 26.04.2016 na č. l. 387 spisu/, bola táto otázka predmetom skúmania s takým záverom, že v tejto časti úpadca ako odosielateľ týchto započítacích prejavov vôle neunesol svoje dôkazné bremeno, ktoré však nie je možné subsumovať pod dovolací dôvod vyvedený podľa § 421 ods. 1 C. s. p., ako nesprávne právne posúdenie spočívajúce v posúdení právnych následkov doručenia jednostranných právnych úkonov, ktorá právna otázka v tomto smere nebola konajúcimi súdmi ani spochybnená. Inými slovami v tejto časti doručenia započítacích prejavov úpadcu zo dňa 30.06.2012 a 07.09.2012 bola argumentácia dovolateľa odmietnutá z toho dôvodu, že tento neunesol preukázanie dôkazného bremena doručenia konkrétnych zápočtov, pričom takéto dôkazné bremeno zaťažuje v prípade spornosti doručenia jednostranných právnych úkonov odosielateľa, t. j. úpadcu. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že krajský súd (ako ani súd prvej inštancie) svoje právne závery neodôvodňovali s odkazom na preukázanie doručenia v zmysle Civilného sporového poriadku /resp. Občianskeho súdneho poriadku/ v spojení so zákonom č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy, ktoré sa týkajú doručovania zásielok vo sfére verejného práva, tak ako to uvádza dovolateľ v podanom dovolaní.

41. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ dôvodne namietal nesprávne právne posúdenie účinnosti doručenia právnych úkonov obsahujúcich prejav započítania pohľadávok ku dňu 30.04.2012 a 10.07.2012, pretože žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 26.04.2016 (č. l. 387 spisu) doručenie týchto započítaní do jeho dispozičnej sféry potvrdil, z ktorého dôvodu najvyšší súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 C. s. p.).

42. Keďže dôvody, pre ktoré bol zrušený rozsudok odvolacieho súdu, sa vzťahujú aj na rozsudok súdu prvej inštancie a nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, najvyšší súd zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 C. s. p.) a vec vrátil Okresnému súdu Prešov, ako súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.).

43. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

44. V ďalšom konaní sú súdy nižšej inštancie (súd prvej inštancie a aj odvolací súd) právnym názorom dovolacieho súdu viazané (§ 455 C. s. p.).

45. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.